

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
Judecător: Spoială Alexandru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Anatolie Minciună
Liudmila Popova
Ion Secrieru

Î N C H E I E R E

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tiora Liudmila,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tiora Liudmila împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162, privind declararea nulității proceselor-verbale și a hotărârilor adunării generale a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Tiora Liudmila cu menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 martie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă integral,

c o n s t a ț ă:

La 16 noiembrie 2015, Tiora Liudmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162, privind declararea nulității proceselor-verbale și a hotărârilor adunării generale a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 02 iulie 2014, s-a admis cererea privind înregistrarea modificărilor și s-a consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice datele referitor la organul executiv al persoanei juridice Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 162.

În calitate de administrator și președinte al consiliului Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162, a fost înregistrată Tiora Liudmila.

Temei pentru efectuarea acestor înregistrări au servit procesele-verbale ale Adunării generale a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 din 17 iunie 2014.

Prin procesul-verbal al Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 din 28 aprilie 2015, s-a decis convocarea adunării generale pentru data de 05 mai 2015, iar prin procesul-verbal din 07 mai 2015, s-au aprobat reprezentanții locatarilor în număr de 23 persoane, s-a acordat vot de neîncredere și s-a destituit Tiora Ludmila din funcția de președinte al cooperativei și s-a ales în funcția de președinte Cazacu Mihail.

Prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 03 iunie 2015, s-a refuzat înregistrarea și trecerea în Registrul de stat al persoanelor juridice, datele referitor la organul executiv al persoanei juridice Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 162, pe motiv că adunarea generală a membrilor cooperativei din 05 mai 2015 nu a fost convocată de consiliul de conducere, ci de o altă adunare generală care s-a petrecut la data de 28 aprilie 2015. Astfel, adunarea generală a fost convocată de un organ a cooperativei care nu este în drept să o convoace.

Prin procesul-verbal al Adunării generale extraordinare a membrilor Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 din 02 iulie 2015, convocată la solicitarea Comisiei de cenzori, s-a decis retragerea tuturor cererilor de chemare în judecată depuse de fostul președinte al cooperativei Tiora Liudmila, s-a numit în funcția de președinte al cooperativei Mihai Cazacu și s-a dispus înaintarea repetată a cererii privind înregistrarea noului președinte către Camera Înregistrării de Stat.

Prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 06 noiembrie 2015, s-a admis cererea de modificare a înregistrărilor, s-a înregistrat și s-a consemnat în Registrul de Stat al persoanelor juridice datele referitor la organul executiv a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162, Cazacu Mihail fiind înregistrat în funcția de administrator.

Menționează reclamanta că, procesele-verbale și hotărârile menționate, cât și decizia Camerei Înregistrării de Stat din 06 noiembrie 2015 sunt rezultatul eforturilor debitorilor cooperativei care au scopul neachitarea datoriilor la serviciile comunale.

Această concluzie se impune deoarece la 05 mai 2017, 07 mai 2017 și 02 iulie 2017 nu a avut loc adunarea membrilor împuterniciți a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162. Actele oferite registratorului Camerei Înregistrării de Stat au un conținut fals și contravin statutului cooperativei.

Aceste acțiuni au fost întreprinse de către un grup de locatari ai cooperativei, care fiind acționați în judecată de către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 162, ultima având câștig de cauză, acești locatari urmând să achite datoriile la serviciile comunale.

Însă, în scopul meschin de a evita plata datoriilor și a prejudiciilor cauzate, actualul administrator Cazacu Mihail împreună cu membrii Consiliului și Comisiei

de cenzori înregistrați la 06 noiembrie 2015, care prin hotărâre judecătorească au fost recunoscuți în calitate de debitori al cooperativei, cu rea voință și ilegal au obținut controlul cooperativei și au renunțat la creanțele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 în mărime de peste 500 000 lei.

Mai menționează reclamanta că, din actele prezentate la organul înregistrării de stat, adunarea generală a membrilor Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 din 05 mai 2015, nu a fost convocată de consiliul de conducere, ci de o altă adunare generală, care s-a petrecut la 28 aprilie 2015. Astfel, adunarea generală a fost convocată de un organ care în raport cu statutul și Hotărârea Guvernului nr. 338 din 08 octombrie 1984, nu este în drept să o convoace. Potrivit procesului-verbal al adunării generale extraordinare a membrilor cooperativei din 05 mai 2015, la adunare au participat 55 de locatari din cei 119 membri. Nu este clar menționat care membru și de cine a fost reprezentat la adunare.

Astfel, contrar pct. 76 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 338 din 08 octombrie 1984, adunarea în cauză nu este una legală deoarece adunarea generală a membrilor este considerată legală dacă la lucrările ei participă mai mult de jumătate din numărul total al membrilor cooperativei.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, declararea nulă a proceselor-verbale și a hotărârilor Adunării generale a Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162 din 07 mai 2015, 21 iunie 2015 și 02 iulie 2015 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 martie 2016, acțiunea a fost respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Tiora Liudmila cu menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 martie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 02 iunie 2017 Tiora Liudmila a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 14 martie 2016 cu remiterea cauzei la rejudecare, sau cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor și probelor invocate în apel, în sensul încălcării normelor de drept material și procedural de convocare și desfășurare a unor adunări de referință.

Nu a fost respectată competența convocării adunării, nici faptul modificării ilegale a listei necesare desfășurării adunării și adoptării hotărârii de demitere înainte de termen a președintelui și a membrilor Consiliului Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 162. Aceste circumstanțe nu au constituit obiect de examinare în instanța de apel, deși instanțele de judecată sunt obligate de a examina speța sub toate aspectele.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Tiora Liudmila, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 iunie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă, până la examinarea recursului intimata nu a depus referință prin care să-și exprime opinia asupra cererii de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 18 aprilie 2017 (f.d.149), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 02 iunie 2017 (f.d.152).

Astfel, instanța de recurs constată că, recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cererea de apel, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tiora Liudmila nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tiora Liudmila, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu